

Johann Cothmann

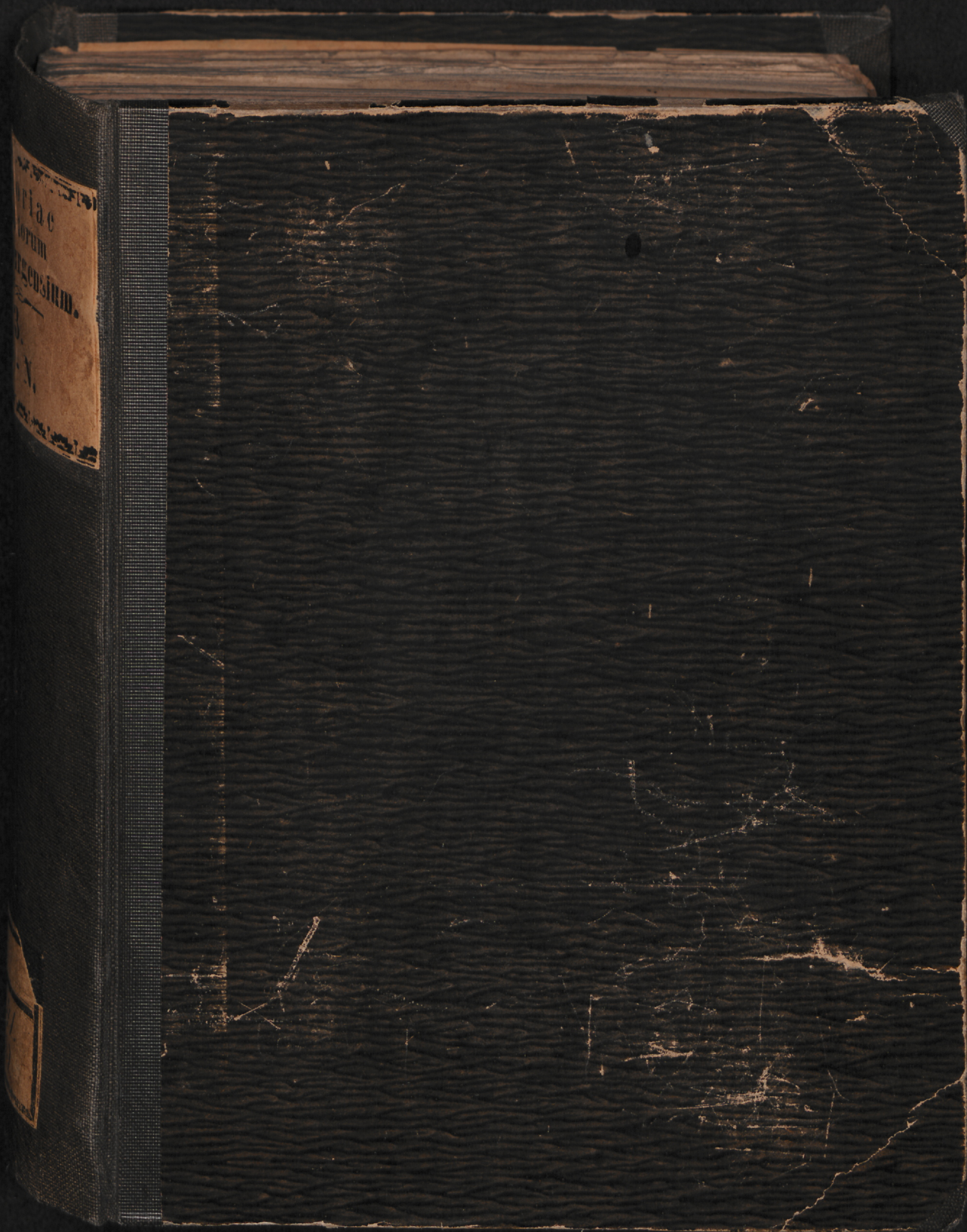
**Rector Universitatis Rostochiensis, Johannes Cothman, S.S. Theologiae Doctor
& Professor. Ad solemnem funcris processum Quem ... Dn. Petro Laurenbergio,
Medicinae Doctori eximio ... Cives Academicos diligenter invitat ...**

Rostochii: Kilius, 1639

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn756284783>

Druck Freier Zugang

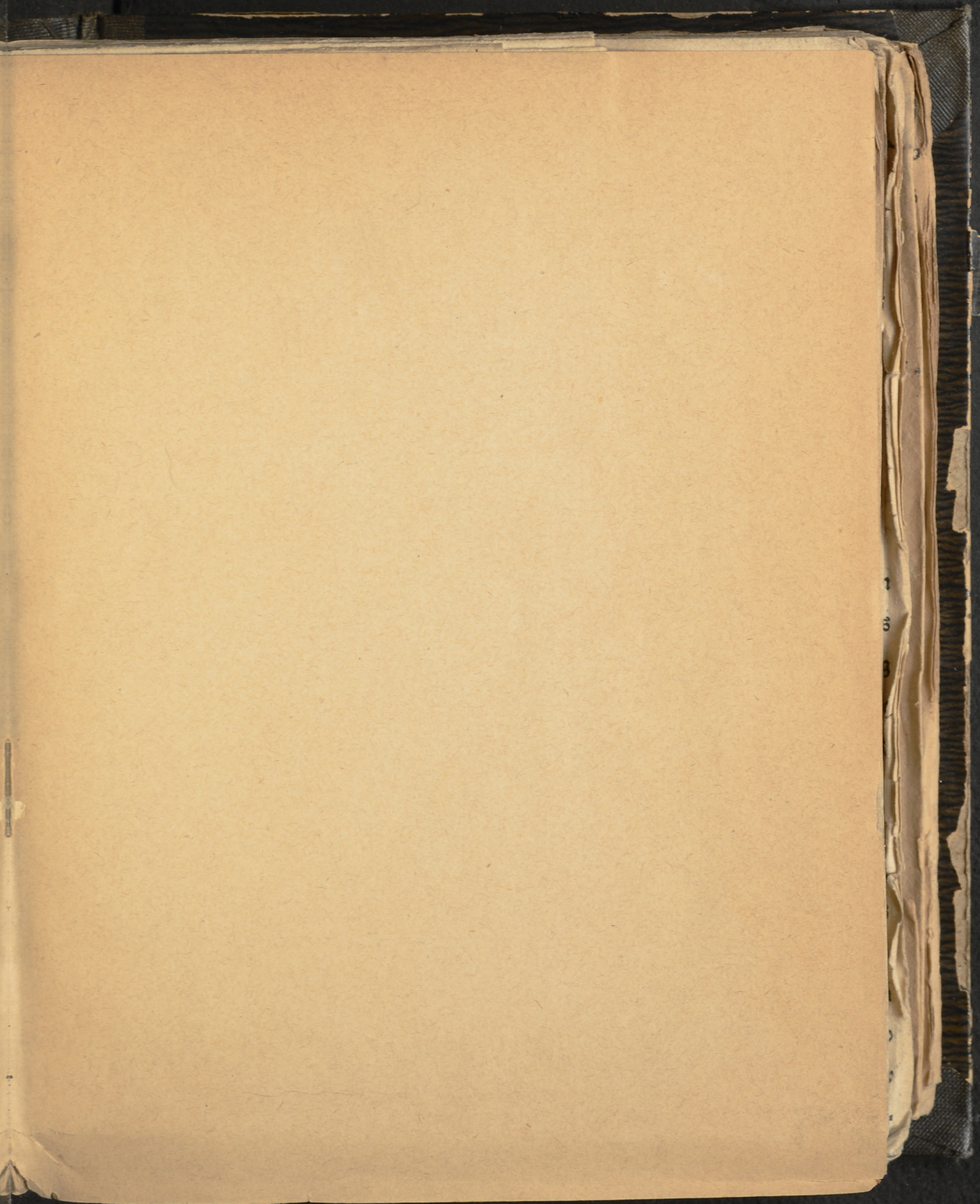

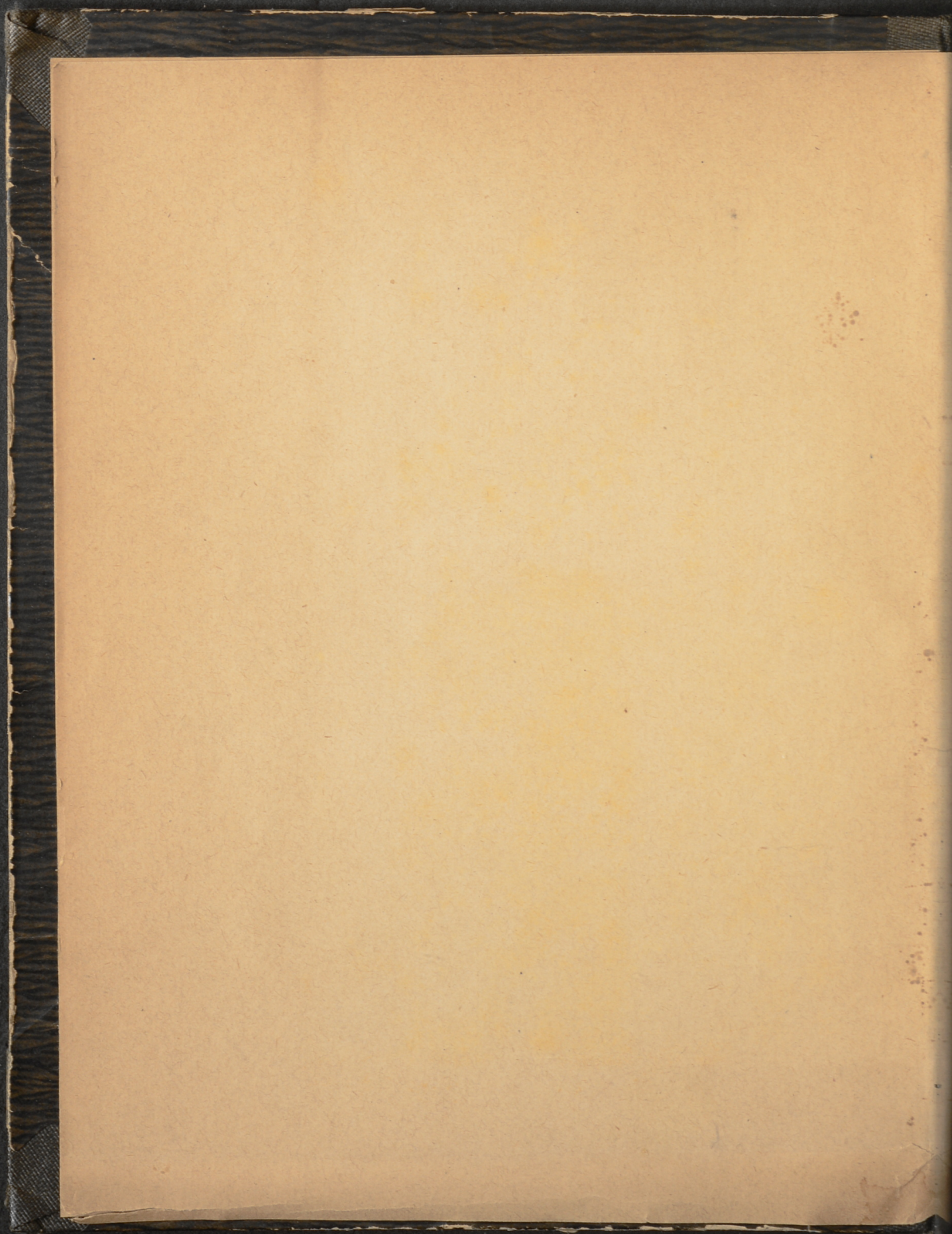

Vol. 241. (3.) <SON>

26
RECTOR

Universitatis Rostochiensis,

JOHANNES COTHMAN,

S. S. Theologiæ Doctor &
Professor.

Ad solemnem funcris processum

Quem

*Viro Clarissimo, Experientissimo & Ex-
cellentissimo*

Dⁿ. PETRO

LAURENBERGIO,

Medicinæ Doctori eximio,

ac Professori Poëseos cele-
berrimo,

ADORNANT

Mæstissima Vidua ac superstites liberi,

Cives Academicos diligenter invitat,

utq; frequentes in æde Jacobæa ad horam pri-
mam compareant, sedulo hortatur.

✠(?)✠

R OSTOCHII,

Typis NICOLAI KILII, Acad. Typogr. Anno 1639.

Rel 24/1639

RECTOR
Academiae Rostochiensis
JOHANNES COTHMAN,
S.S.Theologiae Doctor
& Professor.

Ix triduum elapsum est, quando ad dormitorium usq; deduximus Professorem celeberrimum, virum linguarum orientalium peritissimum: Hodie iusta facimus, & omnium nostrum matri; terræ scil. unde desumptus est, commendamus Experientissimum, Clarissimum & Excellentissimum virum Do. PETRUM LAURENBERGIUM, Medicinæ Doctorem, & Poësis Professore famigeratissimum, amicum & collegam nostrum, dum vivebat, dilectum. Hujus viri beatâ ex hac vitâ emigratione, quantum Academia patiatur damni, tum demum omnium rectissimè intelligemus, dum illi in multis simillimum, respectu eloquentiæ, aliorumq; donorum divinitus concessorum, vix reperiemus. Experiemur tunc veritatem triti illius proverbij, etiam à Plauto in capteiveo repetiti: Tum deniq; homines nostra intelligimus bona, cum quæ in potestate habuimus, ea amisimus. Faxit Jehova, ne mors virorum clarissimorum Academiae nostræ alias satis af-

ris afflictæ, & ruinam minitantis, aliquod insi-
gne portendat malum. Cæterum more consueto
vitam nostri defuncti collegæ descripturi, illius
vivi adhuc sequemur ductum, & quæ nobis ipse
vividus hac de re præscripsit, breviter apponemus.
PETRUS LAURENBERGIUS nascitur Rostochij
Anno 1585. die 26. Augusti patre D. GULIELMO
LAUREMBERG, Medicinæ & superiorum Ma-
thematicum Professore practico celeberrimo. Matre
JOANNA LONGOLIA Nobili ultrajectensi Batarva,
nepte JOHANNIS & HILBERTI LONGOLIORUM. Fun-
damenta literaria jecit Rostochij sub Clarissimo quon-
dam Academia nostra Professore, tum temporis Scho-
la apud nos trivialis Rectore Dn. Paulo Tarnovio,
Ingenium ejus egregium & singulare ostendit se statim
in pueritia. Vix undecim annorum puer sub ductu
Dn. TARNOVII integra poemata Græca ut archo-
nautica, nunquam antea latine facta convertit, &
aliquando 14. distincta genera græca & latina à se
composita, magna cum admiratione exhibuit. In Scho-
la triviali etiamnum confidens, cum pater illius publicè
explicaret Brucei librum de 1. motu, indulta illi fuit
quotidie una hora, qua istam audiret lectionem, post
rediit ad Scholasticos labores, & ita à teneris Orato-
riam Poësin, & Mathesin excoluit. Adolescens ibi-
dem in Academia patria Philosophiam peripateticam
reliquam tractavit per aliquot annos. Cumq; paterna

arte delectaretur, capit & huic & Mathematicis di-
 sciplinis porro potiozem studiorum partem consecrare.
 Hic juvenilem etatem agens, antequam unquam pe-
 dem Rostochio efferret, studiosis alijs multo se seniori-
 bus Astronomiam prelegit, & in Collegio disputato-
 rio proposuit, quarum disputationum aliquot, hic pu-
 blicè sunt impressæ. Anno 1608. Academiam Lugdu-
 no Batavam in visis, ibidemq; substitit per biennium
 admissus in amicitiam & singularem favorem J. Sca-
 ligeri C. Clusij P. Pavij D. Baudij. Conscripsit ibidè &
 typis vulgavit Astræam de usugloborum. Postquam
 præcipuas Belgij provincias & urbes perlustrasset, essetq;
 Lovanii aliquanto commoratus Anno 1610. in Gal-
 liam profectus est, gratia adeundi Jos Quercetani
 & And. Laurentium Medicos, toto orbe celeberrimos,
 sed uterq; paulo ante illius adventum concesserat fa-
 tis: Interea dum Lutetia paristorum commoratur
 utens familiaritate, tum aliorum medicorum, tum
 præcipue J. Rectani J. Guavij, accidit ut & Regina
 mater corona donaretur, & Henricus Magnus ma-
 nus parricida F. Ravallaci tolleretur de vita. ob eas
 turbas Lutetia relicta, perrexit ad alias Gallie urbes,
 præfectus nobilibus nonnullis Borussis, quos & eru-
 dijt & peregrinantes duxit. Cum pervenisset Salma-
 rium ad Ligurim, à Philippo Mornæoplestiaci Domi-
 no, Governatore ejus loci, benignè exceptus est, non so-
 lum alloquio, sed & convictu & habitatione dome-
 stica.

stica. Ejus consilio & suasu adjunctus est LAUREM-
 BERGIUS morum Magister, & Præceptor illustri &
 generoso adolescenti Anglo Gulielmo W. Coreuallia,
 quo cum primum universitatem Pictaviensem, hinc
 plerasq; urbes vicinas interjectas perlustravit, & tan-
 dem Tholosum pervenit. Inde cum porro in Italiam
 progredi cum suo comitatu constitisset, factum est, ut
 dum Montalbanum transirent, allekti loci amœnita-
 te, & Academia commoditate, per æstatem ibi subsi-
 sterent. Florebat quidem tum studiosorum multitudi-
 ne, tum Professorum celebritate Academia Montal-
 banensis. Sed ante id tempus disciplinas Mathemati-
 cas nemo in ea proposuerat. Qua causa LAUREMBER-
 GIUS motus, totam fere, rogatu & permissu senatus
 Academici publice docendo gratis explicavit, magna
 auditorum frequentia & applausu. Itaq; Anno 1611.
 iussu Regis & consensu procerum oblata illi & com-
 missa fuit professio Philosophica ordinaria, quæ tum va-
 cua erat. Et primo anno pro more istius Academiæ
 mane per continuas duas horas, Itemq; meridie toti-
 dem Aristotelis organon Logicum græcum auditori-
 bus suis interpretari iussus est, singulis verò diebus ex-
 tra ordinarius semel disputationem publicam habere.
 Secundo anno curriculum physicum Aristotelicum o-
 portuit illum absolvere, itaq; explicuit pleraq; omnia o-
 pera physica Aristotelis, libros physicorū de calo, de ani-
 ma, Meteorol. &c. omnia hæc commentaria sub titulo

collegij Montalbanensis LAUREMBERGIA-
NI. Et sic Secundo anno absoluto Philosophico curri-
culo auditoribus suis Lauream seu gradum Magiste-
rij contribuere mos eum iussit. Ita alternis annis hunc
laborem repetijt. Cumq; eius fama percrebesceret per
Academias Gallia & oras, solemner quoq; voca-
tus fuit ad cathedram medicinae Theoreticae, in Aca-
demia Monpeliensi, quam & acceptasset, nisi tum cre-
bra litera S. P. Q. Hamburgensis & consanguineo-
rum serio & valde instanter Hamburgum a vocas-
sent, ad novum Gymnasium exornandum, Deum
vocantem secutus est. illuc ivit, relicto Montalbano
Anno 1614. Hic in honore & amore ab omnibus ha-
bitus per decennium, docendo & disputando juventu-
tem gloriose erudijt, uti hodie toto est notissimum calo.
Sed cum, nescio quibus de causis Gymnasium diutius
superstes nollent antistites, neq; stipendia erogarentur,
vocarunt illum principes sui natalitij & collegium
Ducale in Academiam Patriam Rostochium, ad
Professionem poeseos, quam acceptavit, & ut nemi-
ni ignotum est celeberrime exornavit, quanquam
interim forte genio & ingenio aptior ad Medicinam
aut Philosophiam, aut aliud munus. Huc Rosto-
chium cum familia se transferens Anno 1624. usq;
in presentem 1639. functus est officio Professorio.
Quam acris & disquisiti fuerit iudicij in rebus in-
veniendis, alijsq; examinandis, quam admiranda
item

item & divina memoria, id in cognitione, &
ore est omnium. Totum illud tempus 38. an-
norum quo legit & disputavit, peroravit, nun-
quam visus est ulla schedula, aut papyro usas in
cathedra, sed omnia memoriter & ex tempore in
credibili promptitudine edisseruit, tot ille oratio-
nes funebres in solemnitate Illustrissimorum Du-
cum, de suggesto, tot promotiones & orationes si-
ne omni chartarum adminiculo, & ulla tituba-
tione habuit. Una cum Gallicis illis operibus 81.
libros in omnigeno genere facultatum & lingua-
rum evulgavit, partim in Gallia, partim superiori
Germania, Belgio, & alibi. Plurima etiam in illius
Bibliotheca nondum edita servantur. Pueriles il-
los libellos excusos, in nullo precio aut numero
habuit. Corporis constitutione fuit à prima nati-
vitate phtisica, macilenta, debili, quæ lues etiam
illi suprema fila vitæ abruptit, post quam vixisset
Annos 53. cum 6. mensibus. Matrimonium iniit
Anno 16. cum lectissima & pudicissima virgine
MARGRETA CARMONIA, nunc vidua moestissima, vi-
ri integerrimi & Honestissimi Dn. JACOBI CARMO-
NII, civis & negotiatoris apud nos quondam pri-
marij, & MARGARETEN Sybethen/ matronæ lauda-
datissimæ filia, ex qua defuncto nostro sex natī
sunt liberi, JOHANNA, MARGARETA CATHARINA
JACOB SEBASTIAN, GULIELMUS, PETRUS, GER-

TRU-

TRUDIS, quōrum tres fatis concesserunt, nimirum
GULIELMUS, CATHARINA & PETRUS. Reliqui tres
adhuc Dei gratia superstites. Obijt autem defun-
ctus noster 13. die mensis Maij hor. 5. matutina, in-
ter preces & suspiria suorum. Ratione & loquela
usq; ad ultimum vitæ halitum usus, ut dormire
potius quam mori videretur. Postquam enim 12.
integras septimanas lecto affixus fuisset, vires ita
prostratæ fuerunt, ut sine ullo doloris sensu spiri-
tum extremum exhalaret. Viri hujus dum vive-
bat egregij, professoris nostri Lycæi celeberrimi
exuvias relicta vidua, ac superstites liberi ma-
stissimi, terræ mandare hodie decreverunt, Proinde à
vobis cives Academici id petunt, quod & hu-
manitati & æquitati convenit, funus scil. frequen-
tes comitemini, & hoc pacto vestrum erga de-
functum honorem & amorem contestemini. Fa-
cietis id eo libentius, quo olim defunctum no-
strum ore facundo ac diserto differentem ultra
horam sine tædio audivistis. Fiet autem conven-
tus in æde Jacobæa ad horam primam pomeri-
dianam. P. P. Rostochij sub sigilo Uni-
versitatis 17. Maij
Anno 1639.

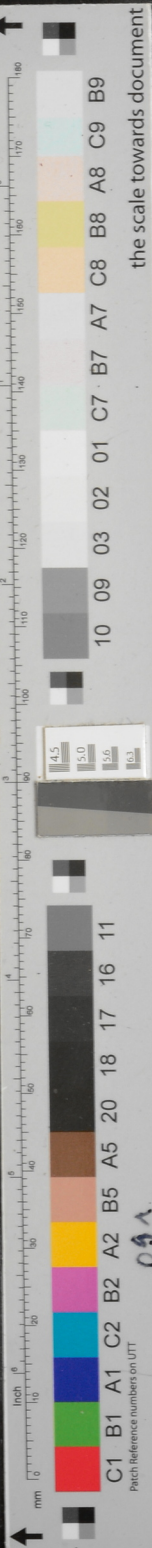

ges ac Principes sæpè attoniti audivere: Sua-
eminentis vim, non secus ac Demosthenici
petum imperij Proceres sæpè sensere. De
non tantum privati, sed & publici partibus,
minis forma, de religionis purioris vindicijs,
ibus rectè instituendis, litium prolixis telis
ad publicam salutem conservandam necessa-
ovellorum nostri ævi, novas Utopias somni-
lut alter Sulpitius, studio, usu, experientiâ, &
sed & archivis actisq; publicis hausta scientiâ
planè lepore differebat. Deniq; Encomio Lucij
torū disertissimū & oratorū jurisperitissimū
t. Accedebat naturalis cum decenti venustate
ta gravitas, in divino cultu pietas, in homini-
s, in negocijs expediendis dexteritas, in adver-
peris continentia, in fortunæ instabilitate
quâ bonæ conscientiæ scuto munitâ, omnes
impiarum, invidiæ & livoris ictus ac morsus
repulit. Aulicis negocijs gravibusq; causis
& occupatissimus fuerit, semper tamen
in respexit, ejus ut quondam alumnus, ita
as defensor, imò & excultor perpetuus fuit.
Ioz. viro consultissimo Joanne Albino, pandectarum Pro-
fente, eidem in officio successus & in collegium Juridici
us fuerit; præstitit se quoq; in hac vitæ statione fidum
niones crebræ, publicæ curæ & molestiæ, eum aulicos &
iri & Labeonis J. C. exemplo annum quasi cum labori-
quibus tamen cum sensim nimis irretiri & aulæ astringi
caria viri consultissimi Christiani Obmichij J. D. eximij,
demicum sibi creditam, luculenter fœneravit. Virtuti-
n adversus affectuum motus, & adversitatum impetus
mavit, seq; invictum reddidit: ast à morbis corporis se-
otius quò animo fortior, eò semper fuit corpore debiliore
um in itinere quodam officij ratione suscepto, correptus
ti initio typum tertianæ simplicis gessit, ita non multò
sentavit, & in ædis inducijs indultis, majori paulò post
fluans, incrementum sumpsit, in quartanam degenerans,
Accesserunt lienis & melsaræ obstructions, & quar-
ples scorbutus, perennis iridem à capite ad fauces & pul-
alcens indefinens tussis, cujus vehementia, venula pul-
monum